լութիւն Յունաց վասն սոյին իրաց, և Հայք բազում վնասիւք պաշտպանեցին զիրաւունս իւրեանց, (1820—21)։ Յոյնք յաւելին յարուցանել զայլ իմն վէճ, զի բանալ արտաքին երկաթեայ դրան եկեղեցւոյն Բեթղեհէմի գոլով 'ի ձեռս նոցա, 'ի գնալ անդ ուխտաւորացն Հայոց, տային սպասել առաջի դրան, և հուսկ ուրեմն բանային զդուռն թշնամանելով զնոսա։ Եւ ապա հնարեցին զայլ իմն նենգութիւն. շինեցին 'ի վերայ երկաթեայ դրան տախտակամած քիւ (սաչագ), պատճառելով զզօրս արքունի, որպէս թէ 'ի նստիլ նոցա առաջի դրան պատսպարեսցին յարեւոյ եւ յանձրեւէ, այլ Հայք ամբաստան եղեն զնմանէ, թէ գողք և աւազակք ելեալ անտի մտանեն 'ի վանս նոցա, և զկնի քննութեան ետուն քակել զայն (1819. 'ի 20 Փետրրվարի), եւ քարամբք յարդարեցին զյատակ արտաքին գաւթի եկեղեցւոյն սակաւ ինչ իբր բարձին Հայոց, հաւասարութեամբ պարսպի վանաց, և այն եւս բազում խռովութեամբ և վիճմամբ, զի Յոյնք կամէին զբովանդակն յարդարել, որպէս և արարին իսկ ('ի 23 Նոյեմբերի)։

Արդ՝ իշխանաւորք ազգին եւ Պատրիարքն հանդարտեալ 'ի վտանգաւոր հոգոց, զի զբաղեալ էին վասն ազատութեան Տ. Կիրակոս Կաթուղիկոսին տանն Կիլիկիոյ, որ արգիլեալ էր անդ 'ի Կոստանդինուպոլիս Արքունի հրամանաւ։ Ապա յորդորանօք Պօղոս Պատրիարքի գումարեցան 'ի Պատրիարքարան ('ի 12 Յուլիսի) կարգաւորել զխնդիր Երուսաղէմի։ Նախ անպատշաճ վարկան զընտրութիւն Պօղոսի 'ի Պատրիարքութիւն Աթոռոյն Երուսաղէմի, զի կարի պիտոյ էր նա ինքեանց, և չէր արժան թողուլ նմա զայն Աթոռ, և համակամ հաճութեամբ ընտրեցին զՆիկոմիդացի Գաբրիէլ եպիսկոպոս, որ յայնժամ Փոխանորդ էր յԵրուսաղէմ, եւ գրեցին առ նա գիր շնորհաւորութեան, ծանուցանելով նմա զընտրութիւն իւր, յոր ստորագրեցին անձինք 17 և պատուիրեցին նմա հաստատուն պահել զԽորհրդականս և զկանոնադրութիւնն, զոր ազգովին հաստատեալ էին յաւուրս Թէոդորոսի։ Պահել առ իւր իբր օգնական զՅակոբ վարդապետ Լիւսդրացի մինչ 'ի Զատիկ, զոր առաքեալ էին իբրեւ Փոխանորդ 'ի կողմանէ իւրեանց, մինչեւ պարզեսցի խնդիրն Բեթղեհէմի, և ապա տալ վե-